

Cikli I programeve: “PERMES BIBLES”

Emisioni nr 1071 Malakia 12

Dhjata e Vjetër mbyllet me Malakian ku Zoti i drejtohet njeriut që të vështrojë qiellin. Është një gjë e mirë kur njeriu vështron lart. Malakia mbyllet me një zhurmë të mbytur: “me qëllim që vendi të mos goditet nga një shfarosje e plotë” dhe perdet ulen para se të përfundojë historia njerëzore. Errësira e ka rrethuar njeriun por drama nuk ka përfunduar. Ka njerëz të mirë e të këqinj dhe njerëzit e mirë akoma nuk kanë fituar. Zoti thotë: Ngriji sytë nga qielli dhe mos e humb atë pamje.” Miqtë e mi, fakti që ju shihni është shumë i rëndësishëm. Ai thotë: “Por për ju që keni frikë nga emri im, do të lindë dielli i drejtësisë me shërimin në krahët e tij, dhe ju do të dilni dhe do të hidheni si viçat që dalin nga stalla.” Ky është premtimi i lindjes së diellit. Është një këngë ku thuhet se bota po pret lindjen e diellit - unë e besoj këtë-por kisha po pret për dicka tjetër. Kipling shkroi një vjershë që më vonë u bë edhe këngë ku thuhet: “Dhe agimi do të vijë si një vetëtimë”. Krishti, Dielli i drejtësisë, do të vijë në këtë mënyrë: Ai do të vijë nga lindja si një vetëtimë që të mposhtë të gjitha padrejtësitë.

Dhjata e Vjetër është një libër plot pritje. Në njëfarë mënyre nëse bëhet fjalë vetëm për të dhe nuk merret parasysh Dhjata e Re, atëherë mund të themi se ai është libri më zhgënjyes në botë. Por në të flitet për qiellin dhe për Zotin Jezus Krisht, diellin e drejtësisë. Kjo është një figurë që i përshtatet Atij sepse Ai vjen të paralajmërojë fillimin e një epoke të re dhe t’i japë fund errësirës së mëkatit të njeriut. Ardhja e ditës së Zotit po afrohet dhe Mbretëria e Tij do të themelohet mbi tokë. Zoti quhet diell përgjatë gjithë Dhjatës së Vjetër. Dëgjoni se çfarë thote Psalmi 84:11 “Sepse Zoti Perëndi është diell dhe mburojë; Zoti do të japë hir dhe lavdi; ai nuk u refuzon asnjë të mirë atyre që ecin drejt.”

Tek Isaia 60:19 lexojmë: “Dielli nuk do të jetë më drita jote gjatë ditës, as hëna nuk do të të ndriçojë më me vezullimin e saj; por Zoti do të jetë drita jote e përjetshme dhe Perëndia yt lavdia jote.”

C’ pamje të Zotit që shohim në Dhjatën e Vjetër!

Nga ana tjetër, Dhjata e Re është përmbushja e asaj çfarë është thënë dhe mbyllet me një shpresë paksa të ndryshme. Më lejoni t’ju përsëris këtë varg të mrekullueshëm: “Unë, Jezusi, dërgova engjëllin tim për

t'ju dëshmuar për këto gjëra nëpër kisha. Unë jam Rrënja dhe pasardhja e Davidit, Ylli i Ndrirshëm i Mëngjesit”

Ai nuk është vetëm dielli i drejtësisë por edhe ylli i ndritshëm i mëngjesit. Është mjaft interesante se Dhjata e Re nuk hapet me diellin e drejtësisë. Lajmërimi i parë publik iu dha personalisht Zakarias. Pastaj ishte premtimi se do vinte paraprijësi Gjon Pagëzori. Paraprijësi i kujt? I Mesias që po vinte dhe që Nëna e Tij do ishte Maria. Cfarë kërkonin dijetarët në Jeruzalem? Ata thanë: “...Ku është mbreti i Judenjve, që ka lindur? Sepse pamë yllin e tij në Lindje dhe erdhëm për ta adhuruar.” (Mat 2:2). Me që ra fjala, ai nuk është një yll i lindjes. Nëse do ta kishin parë një yll të lindjes ata do të ishin diku në Kinë. Dijetarët ishin në lindje kur panë yllin, ylli ishte në perëndim dhe ata u drejtuan andej nga panë yllin. Dielli agon në lindje kurse ylli ishte në perëndim. A nuk është kjo interesante?

Si e bënë lidhjen e ardhjes së Krishtit me yllin këta dijetarë? Kthehemi tek libri i Numrave, Balami një profet pagan, në Moab në lindje e tha këtë profetësi: ” E shoh, por jo tani; e sodis, por jo afër: një yll do të dalë nga Jakobi dhe një skeptër do të ngrihet nga Izraeli, i cili do ta shtypë Moabin fund e krye dhe do të rrëzojë tërë bijtë e Shethit.” (Num.24:17).

Gjithmonë ylli është i ndarë nga spektri. Ylli është i ndarë nga dielli. Ylli është një shenjë e ardhjes së Krishtit që ta merr kishën nga bota dhe dielli është shenja e ardhjes së dytë të Krishtit në tokë për ta vendosur Mbretërinë e Tij. Në kohën e Ngritjes së Jezusit, apostujve iu thanë këto fjalë:”... Ky Jezus, që u është marrë në qiell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell” (Veprat 1:11) dhe tek Zakaria thuhet se këmbët e tij do të ndalen sipër malit të Ullinjve (Zak. 14:4). Prandaj ylli është shenja e ardhjes se Tij të parë për të nxjerrë kishën e Tij nga bota, por Ai nuk vjen në tokë. Kur Krishti erdhi më parë, i gjithë misioni i Tij përmbli dhej në një yll e jo si diell i drejtësisë. Ia vlen të theksohet se vdekja është më e rëndësishme se lindja e Tij. Ai nuk i kërkoi askujt të kujtonte lindjen e Tij, por Ai tha që të kujtonin vdekjen e Tij. Kur themeloi Darkën e Zotit në festën e Pashkës, Ai mori thëngjinjtë që po shuheshin të një feste që po venitej dhe tha:”... Bëni këtë në përkujtimin tim.” (Lluka 22:19). Si vdekja ashtu edhe lindja e Krishtit janë në atë yll. Ylli nuk na tregon vetëm vendin se ku lindi por

gjithashtu edhe arsyen se përse vdiq. Ky yll na tregon se kush është Krishti dhe pse erdhi. Ai tha: "... Ja, unë vij për të bërë, o Perëndi, vullnetin tënd" (Heb.10:17). Ylli tregon grazhdin por gjithashtu edhe kryqin. Kjo na tregon se Ai erdhi për të marrë mëkatet e mia dhe mëkatet tuaja mbi atë Kryq.

Njëherë një djalë i vogël me të atin po ecnin në rrugë gjatë kohës së luftës së II Botërore. Djali i vogël vuri re se nëpër dritaret e shtëpive kishin vënë yje bojë qielli por herë pas here kishte edhe yje ngjyrë ari, që tregonin se secila nga ato familje kishte dhënë një djalë për të vdekur për atë vend. Kur sapo kishte filluar të ngrysej ata mbërritën tek një shesh ndërtimi dhe ylli i mbrëmjes sapo u shfaq në horizont. Ky djalë i vogël iu drejtua te atit: "Shiko baba! Zoti e dha Birin e Tij! Po, Zoti e dha Birin e Tij dhe ylli e tregon këtë. Ky djalosh kishte shumë të drejtë.

Sigurisht që në të dy luftrat nuk u arrit asgjë – madje në asnjë nga luftërat e mëvonshme. Ne mendonim që do ta bënim botën e sigurtë për demokraci. Cdo president duke filluar që nga Uillson e deri më sot ka menduar që do të sjell paqe në botë dhe ta bëjë botën të pasigurtë për diktatorët. Ne i fituam luftrat por e humbëm fitoren. Në luftën kundër mëkatit Zoti Jezus vdiq që t'u jepte jetë njerëzve, që t'i clironte nga mëkati dhe të sillte fitore mbi vdekjen dhe ferrin. "O vdekje, ku është gjëmba jote? O ferr, ku është fitorja jote?" (1 Kor.15:55)

Miku im, e ardhmja nuk mbështetet tek yjet. Në veprën e Shekspirit "Jul Cezari" Casius i thotë Brutus-it: "i dashur Brutus, fajin që jemi vartës, nuk e kanë yjet tona por vetja jonë."

E ardhmja ashtu si edhe e tashmja nuk mbështetet në yje. Nëse do ta ndihmosh të tashmen ti duhesh të jetosh si ngadhnjimitar me Jezus Krishtin që thotë: "Jua kam thënë këto gjëra, që ta kenë paqen në mua; në botë do të kenë mundime, por merrni zemër, unë e munda botën!" (Gjon 16"33). A ndihesh i mundur dhe i dekurajuar? Nuk do të të ndihmojnë yjet, miku im! Ngriji sytë nga Jezusi. Kjo nuk është ndonjë formulë magjike; nuk është një shans; nuk është fatalizëm; nuk është supersticion. Nëse ndihesh i mundur nga jeta, nëse je mposhtur nga ndonjë ves si –pija, turpi, karakteri, seksi ose baza materiale- nëse je i

ftohtë dhe indiferent në gjërat shpirtërore, po të them se Ai është përgjigja e duhur për ty.

Diku përtej yjeve,

Është një dashuri më e mirë se fati,

Dhe kur nata i hap dyert e saj,

Unë do ta shoh Atë dhe do të pres .

Autori i panjohur

Nëse nuk ke shpresë për të ardhmen, mund të kthehesh tek ajo ngjarje historike që ndodhi para 2000 vjetësh ku Krishti vdiq për mëkatarët, vdiq për ty e për mua. Ti mund t'i besosh atij si Shpetimtarit tënd. Pastaj mund ta vëzhgosh lindjen e diellit sepse një ditë do të shfaqet Ylli i Ndrithshëm i Mëngjesit.

A ka shpresë për të ardhmen? Miku im, ylli i ndritshëm i mëngjesit do të shfaqet para lindjes së diellit. Dhoma ime e gjumit ka 4 dritare në të cilat shikoj lindjen e diellit. Në dimër dielli lind nga ana e djathtë; në verë ai lind në të majtë. E vështroj se si lëviz dielli nga një dritare në tjetrën. Marsin dhe prillin e kaluar vura re se ylli i ndritshëm i mëngjesit shfaqej përafërsisht një orë para se të lindte dielli. Ylli i ndritshëm i mëngjesit shfaqet i pari pastaj lind dielli. Kështu që ne po presim shfaqjen e Yllit të Ndrithshëm të Mëngjesit. Për kishën sot Krishti është ylli i ndritshëm i mëngjesit. Pjetri flet për Të në këtë mënyrë: “Ne e kemi edhe më të vërtetuar fjalën profetike, të cilën bëni mirë ti kushtoni kujdes, si një kandil që ndriçon në një vend të errët, derisa të zbardhë dita dhe ylli i dritës të lindë në zemrat tuaja” (2 Pj. 1:19).

Ylli i mëngjesit simbolizon rrëmbimin e kishës, kohën kur krishti do ta nxjerrë kishën nga kjo botë. Rrëmbimi mund të ndodh në cdo moment por ne nuk na është dhënë ndonjë shenjë për të. Xhon Uesli shkroi: “Ai do të shfaqet papritmas nga lart, para dritës së mëngjesit. O, mos na trego kohën – prite Atë cdo orë! Prite se Ai është pothuajse afër derës.” Jobi tha: ‘... kur yjet e mëngjesit këndonin të gjithë së bashku dhe tërë bijtë e Perëndisë lëshonin britma gëzimi”(Job 38:7), por pastaj hyri mëkati në univers. Por po vjen dita kur ylli i mëngjesit

do të shfaqet dhe Ai do ta marrë kishën. Kjo do të jetë shenja që dielli do të dalë shumë shpejt. Gjithësesi, dielli nuk është asgjë tjetër përveç se dielli i drejtësisë, Zoti Jezus Krisht.

Malakia është libri që mbyll Dhjatën e Vjetër. Ky libër është i fundit i serisë së gjatë të profetëve që paralajmëronin ardhjen e Mesias. Në fakt, nëse do të duhej të ktheheshim 1000 vjet para Malakias dhe pastaj ti ktheheshim shekujve, do të gjejmë se Zoti po i fliste shumë njerëzve për ardhjen e Mesias. Zëri i fundit është ai i Malakias. Më pëlqen të mendoj për të si një lloj lajmëtari radiofonik për Zotin. Dhe ky zë sikur po thoshte: “Zëri tjetër që do të dëgjoni do të jetë ai i Gjon Pagëzorit, që do vijë pas 400 vjetësh”. 400 vjet do jenë shumë për të pritur për identifikimin e stacionit!

Malakia është një person shumë interesant edhe pse nuk dimë pothuajse asgjë për të.

Ne pamë sesi ky njeri, Malakia, në një mënyrë të përcaktuar ishte një lajmëtar. Emri “Malakia” do të thotë “lajmëtari im”. Versioni Septuagint i Biblës që njihet ndryshe edhe si përkthimi grek na jep kuptimin e një “engjëlli”, ku ‘angelos’ është fjalë greke që ka kuptimin e “lajmëtarit”. Një engjëll ishte lajmëtar dhe mund të ishte, ose njeri, ose një qenie e mbinatyrshme. Në fakt, ekziston një grup njerëzish që mendonin se Malakia ishte një *engjëll shpirtëror* dhe që engjëlli e shkroi këtë libër, por për këtë nuk ka të dhëna. Në anën tjetër kemi shkollën liberale të kritikës së lartë që thotë se autori i librit është anonim. Ata argumentonin rreth asaj se fjala ‘Malakia’ do të thotë lajmëtar dhe këtu kjo fjalë është përdorur vetëm si titull e nuk ka të bëjë me emrin e ndonjë njeriu.

Me siguri ka një arsye, që nuk dimë shumë rreth Malakias. Ai është një lajmëtar, një lajmëtar i Zotit që jepte një mesazh. Sinqerisht po ju them se nuk është aq e nevojshme të dimë shumë rreth lajmëtarit, mesazhi është ai që ka rëndësi. Kur një i djalë, që punon për Ustern Union, apo për ndonjë tjetër postë të shpejtë, i bie ziles në shtëpinë tënde në ora 1 të mëngjesit, sepse ka një mesazh shumë të rëndësishëm për ty, ti nuk e pyet për paraardhësit e tij! Ai nuk të flet për veten dhe as për familjen e tij. Ti nuk je i interesuar për paraardhësit e këtij djaloshi, vecanërisht në këtë orë të mëngjesit! Kështu që nuk e pyet as për emrin. Gjëja më e rëndësishme për ty është mesazhi që sjell. Malakia ishte një lajmëtar dhe gjëja më e rëndësishme është përmbajtja e mesazhit.

E njëjta metodë është përdorur nga Fryma e Zotit tek ungjilli i Markut. Aty ndryshe nga ungjijtë e tjerë nuk na jepet gjeneologjia e Zotit Jezus Krisht. Arsyeja është se secili nga të katër ungjijtë e paraqet Krishtin në mënyra të ndryshme. Mateu e paraqet si mbret. Nëse do të ishte mbret, Ai duhej të ishte në linjën e Davidit, prandaj ungjilli sipas Mateut fillon me vargun: “Libri i gjenealogjisë së Jezus Krishtit, birit të Davidit...” (Mat.1:1). Gjëja e rëndësishme ishte se Ai është Bir i Davidit, sepse Mateu e paraqet Atë si mbret. Por kur shkojmë tek ungjilli sipas Markut, e shohim si Shërbëtorin e Perëndisë. Marku nuk shqetësohej shumë për gjeneologjinë e Tij dhe prandaj nuk tha asgjë për këtë. Gjëja e rëndësishme, që duhet të dijë gjithkush për shërbëtorin është nëse e bën punën, apo jo. Ajo është gjëja që duhet të dini rreth dikujt që vjen për të të shërbyer. Marku na tregon që Jezusi mund ta bëjë punën dhe Ai e bëri. Në të njëjtën mënyrë gjëja më e rëndësishme në profecinë e Malakias është mesazhi e jo lajmëtari.

Malakia ishte profet në kohën e Nehemias, ashtu si Hagai dhe Zakaria ishin profetë në kohën e Zerobabelit dhe Joshuas. Malakia përfundon librat profetikë, ashtu si Nehemia përfundoi librat historikë të Dhjatës së Vjetër. Mendohet se ai profetizoi gjatë kohës, kur Nehemia ishte guvernator, ose menjëherë pas saj.

Ashtu sic e thamë, Malakia ishte një lajmëtar, por gjëja më e rëndësishme është mesazhi i tij. Ai vetë e përdori fjalën lajmëtar tre herë dhe bëri tre referenca të rëndësishme për lajmëtarët e tjerë.

1. Tek Malakia 2:7 ai iu referua Levit si një lajmëtar i Zotit: “Sepse buzët e priftit duhet të ruajnë diturinë dhe nga goja e tij secili duhet të kërkojë ligjin, sepse ai është lajmëtari i Zotit të ushtrive” Kjo sugjeron se cdo lajmëtar, cdo dëshmitar, cdo mësues i Fjalës është një engjëll i Zotit. Tek libri i Zbulesës kemi mesazhe që i drejtohen 7 kishave në Efes ku thuhet: “Engjëllit të kishës në Efes shkruaji ...”(Zbul.2:1). Unë besoj se kjo ka kuptimin e lajmëtarit të kishës. Jo të një qenieje mbinatyrore, por të një lajmëtar, që është njeri me fjalë të tjera pastorit të kishës. Kam qenë pastor për një kohë të gjatë dhe më pëlqen kjo ide ta quash pastorin engjëll. Kam dëgjuar ta thërrasin me emra të ndryshëm dhe nuk e di pse nuk e kanë përfshirë në fjalorin e tyre fjalën ‘engjëll’.

2. Malakia gjithashtu paralajmëron ardhjen e Gjon Pagëzorit si “lajmëtarin e tij”. “Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim për të përgatitur rrugën para meje...(Mal.3:1). Gjon Pagëzori ishte Malakia i Dhjatës së Re dhe fillon të shfaqet kur largohet Malakia i Dhjatës së Vjetër.

3. Referenca e tretë i drejtohet Krishtit si “lajmëtari i beslidhjes” Përsëri tek Mal.3:1 lexojmë:”... Dhe menjëherë Zoti, që kërkoni, do të hyjë në tempullin e vet, engjëlli i beslidhjes që kërkoni me endje, ja, do të vijë", thotë Zoti i ushtrive.” Engjëlli i Zotit në Dhjatën e Vjetër është padyshim Krishti i mishëruar.

Libri i Malakias është njëri prej librave të mi më të preferuar në Bibël. Sigurisht mua më pëlqejnë edhe 65 librat e tjerë, por Malakia më tërheq vecanërisht se ka një sens të mrekullueshëm humori.

Malakia përdori shpesh metodën pyetje – përgjigje. Së pari ai do të thoshte një deklaratë, ose një pyetje që i bënte Zoti Izraelit. Pastaj do t'i jepte përgjigjen Izraelit që në cdo rast ishte sarkazëm përbuzëse, por ndonjëherë ishte edhe arrogant, mendjemadh, apo edhe fyes. Por mund të themi se Malakia kishte disa përgjigje nga Zoti! Meqë ato janë përgjigje nga Zoti, mund të themi me plot gojën se Zoti është ai që ka sens humori. Shpresoj që t'ju ketë pëlqyer ky libër.

Në këtë libër Malakia shqyrtoi të njëjtat probleme, që ka shqyrtuar edhe Nehemia dhe kjo zbulon faktin se Malakia po fliste në atë kohë. Problemi i parë ishte përdhosja e priftërisë.

Problemi i dytë ishin martesat e tyre me të huajt dhe divorci me gratë e tyre izraelite. Perëndia e kundërshtoi ashpër këtë veprim. Shumë njerëz më kërkojnë të flas për temën e divorcit. Por, unë prezantoj cdo gjë që është në Fjalën e Perëndisë dhe Perëndia foli mjaft qartë për divorcin tek Malakia.

Problemi i tretë ishte se populli i Izraelit po linte pas dore të dhjetën dhe ofrimin e flijimit Perëndisë.

Dicka tjetër që duhet të vërejmë është që Malakia i drejtohet Izraelit, të dymbëdhjetë fiseve. Është e qartë që fiset e Izraelit nuk ishin në të vërtetë të humbur. Megjithëse për disa duken si “të humbur”, kjo nuk është e vërtetë. Ky mesazh i drejtohet “Izraelit” dhe të dymbëdhjetë fiseve. Aty u kthyen vetëm ca nga cdo fis. Por Zoti iu drejtua atyre dhe mendoj që mesazhi i Malakias iu dërgua prej këtu, atyre që nuk ishin

kthyer. Libri i Nehemias zbulon që kishte komunikim të ndërsjelltë mes vendeve. Kishte lajmëtarë dhe udhëtarë që shkonin e vinin në Izrael dhe në vendin ku ishin më parë në robëri.

Mesazhi i Malakias filloi në një mënyrë të mrekullushme: “Unë ju kam dashur, thote Zoti” A nuk është kjo një mënyrë e mrekullueshme për të filluar!

Por si u përgjigjën njerëzit këtyre fjalëve? Mos harroni se ata u kthyen në vend edhe në kohën e Nehemias. Megjithëse ishin të dekurajuar me rindërtimin e mureve të Jeruzalemit, ata kishin përparuar. Ata po e adhurojnë Zotin në tempullin e rindërtuar. Ata po ecin sipas riteve dhe në sipërfaqe cdo gjë dukej mirë. Por a janë ata një grup njerëzish sarkastikë, kryelartë, të shtirur dhe të velur nga jeta! Zoti u tha: “Unë ju kam dashur - Por ju thoni: “Si na ke dashur”?”

A besoni që këta njerëz patën guximin t’i drejtohen Zotit në këtë mënyrë? Unë nuk jam i sigurt, por sot në kishë ka shumë njerëz që bëjnë të njëjtën pyetje dhe thonë: “Shiko se cfarë po ndodh me ne sot. Si mund të thuash se Zoti na do?” Por në fakt kjo është e vërteta. Zoti qysh në fillim ia bëri të qartë Izraelit se e donte.

Të njëjtën gjë, Zoti ka bërë edhe me ne. Ai dha Birin e Tij të Vetëmlindur për të na treguar sa shumë na donte. Kushdo që beson në Të ka jetë të përjetshme dhe ka kaluar nga vdekja në jetë.

Me këto fjalë, po largohemi nga Testamenti i Vjetër ku shpresa e vetme është ardhja e Krishtit në tokë për të vendosur Mbretërinë e Tij. Por në Testamentin e Ri ne duhet të jemi si dijetarët që po kërkonin yllin. Ne duhet të presim akoma shfaqjen e yllit të mëngjesit kur Ai të vijë për të nxjerrë kishën e Tij nga kjo botë.